

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. δ'
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατείᾳ καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπηγένησαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος, οὗ ταὶς ἔλλαμψει, νοῦν τε καὶ διάνοιαν, καταυγασθείς, πάσιν ἐναπήστραψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ πατέρων Ὑπάτιε, Ὁρθοδοξίας φωτί, ἀπαστράψας κατηγασας, διανοίας Ὄσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοί, καὶ τὰς Ἀρείου κόρας ἡμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὅθεν φωστήρα σε, κεκτημένοι ἄπαντες, τὴν Ἱεράν, μνήμην σου γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ Ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφήλιον, δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν, σαὶς προσευχαίς, ὑδάτων ἔξεβλυσας εἰς ιατρείαν παθῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα, χαῖρε Κυρίου Ναέ, χαῖρε Ὄρος κατάσκιον, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε Λυχνία χρυσή, χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων σεμνή, χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε παράδεισε, χαῖρε θεία Τράπεζα, χαῖρε σκηνή, χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε, χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡλιος ἰδὼν σὲ ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἥπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἡνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἅπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τὶ τὸ ὄρώμενον;

Ἀπολυτίκιον Ὅχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὐῆρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυρος Ὑπάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἅγίου εἰς δ'.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. δ'
Ο Είρμος

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὥσει ἔηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Φωτί της Τριάδος καταυγασθείς, ἐκ βρέφους θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ τῆς πίστεως γάλακτι ἐτράφης, ταὶς ἀρεταὶς καταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθείς, νηστείαις καὶ πόνοις, ἔχαλίνωσας τῆς σαρκός, θεόφρον παμμάκαρ τὰς ὄρεξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταὶς κατεκόσμησας.

Ἀστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶσαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυνας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου.

Ίδοù αί προρρήσεις τῶν προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς, Λόγον γὰρ ἀσπόρως συλλαβοῦσα, Θεογεννῆτορ ἀγνὴ ἀπεκήνυσας.

΄Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ύμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Ξύλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος πάνσοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὗ πὲρ οὗ προστρέχει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὔας ἔχθρος.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβὴ συσχῶν ἄσματα, προφητικῶς, ταὶς θεοπειθέσι, πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναια βακχεύοντα, σὺ τὴ πηγὴ σιφῶς ἔθραυσας, σωφρονισμόν, τοὶς παραδόξοις ποιούμενος.

Οἶκος θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰκὼν γέγονας, Ιεραρχῶν, καύχημα καὶ κλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοὶς μητρικοὶς Σεμνὴ τέτοκας, τὸν Λυτρωτήν, φύσεως οἱ νόμοι, ἐπὶ σοὶ καινίζονται.

Κάθισμα Ἡχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τῆς πίστεως δόγματα, κρατύνων Ὄσιε, Πατρὶ συναϊδιον, καὶ ὄμοούσιον, τὸν Λόγον ἐκήρυξας, ὅθεν ὀρθοδόξως, τὴν ποίμνην ποιμάνας, ἥσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρονα γνώμην, διὸ νὺν μεταωάς πρὸς τὸν Χριστόν, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοὶς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἡγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρόμφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, δὸν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

΄Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον στῦλον ἔδειξε,
δαδουχοῦντα κόσμον θείοις δόγμασι.

Τὴ γαλήνη τῶν λόγων σου, τὸν εἰδωλικὸν χειμῶνα ἡμαύρωσας, καὶ τροπαίοις ταπεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος ὥφθης Ὑπάτιε, Κατοπτεύειν γὰρ ἡγάπησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ώς φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λοχείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

΄Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς σου κατεύθυνον δέομαι».

Ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ, ἀναβάσεως ἔχων τὴν ἔφεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ ἀὑλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις, συμβολικῶς ἐπαναπαύου, τὰς ἔκειθεν μονὰς τεκμαιρόμενος.

Ταὶς ἀὑλοῖς γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ύλικὰς φροντίδας, ὥσπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λιμώνι, ἐπλουτίσθης τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἐπαυξήσας τὴν ποίμνην, Πάτερ ἐν τῇ πόᾳ τῶν θείων δογμάτων σου, ὥσπερ μάνδρας οἴκους, σεβασμίους παμμάκαρ καθίδρυσας, ἐν οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ, ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ αἱρέσεων.

Θεοτοκίον

Μόνη τίκτεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείρανδρος ὥφθης Πανάμωμε, ἐν γαστρὶ γὰρ Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον, γαλουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτόν! καὶ παρθενεύεις, καὶ τοὺς ὅρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Ωδὴ σ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἔλασθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτός, Ιερομάρτυς Ὅπατιε, ἀνάψας ὁ ποταμός, νυκτὶ διαβαίνοντι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ Θεός, ιάσεων θησαυρόν, τὸ ὕδωρ ἀνέδειξεν, εὐχαίς σου Ὅπατιε, γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὥφθης Ὅπατιε, λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ιάσεων, πηγὴ ἔχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θείας νάματα.

Θεοτοκίον

Ταὶς σαὶς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ ῥύσαι με δέομαι, σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ λιμὴν καὶ σκέπη καὶ ἀπόρθητον ὄχυρωμα.

Συναξάριον

Τὴ ΛΑ' τοῦ μηνός, Ἡ Ἀθλησις τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Ὅπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι

- Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
- Τὸν Ὅπατιον, φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!
- Πρώτη Ὅπατίω βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς τοῦ Ὄμολογητοῦ.

Στίχοι

- Ἀκακίω θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
- Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἀγγελοι πόλου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδὰ Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἅγιων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχοι

- Αὐδάς, ἐνισχύοντος ύψιστου Λόγου,
- Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.
- Αθλητικῷ κλυστήρι, τῷ πάλῳ λέγω,
- Πὰν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.
- Ἐν τοῖς ὄνυξι κάλαμον δεδεγμένοι,
- Σφὰς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἐννέα.

- Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία,
- Μῆνις ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ο ἄγιος Μάρτυς Μένανδρος κατὰ πετρῶν γυμνὸς συρόμενος τελειοῦται.

Ο Ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος, ὁ ἐν τῇ πόλει Ἀμορίου γεννηθείς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οι Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, συγγενεῖς ὅντες, ξίφει τελειοῦνται.

Ο Ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Στέφανος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ων ταὶς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Οι ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλώνι ποτέ, τὴν πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εὗ».

Ἀπορρήτων θαυμάτων, αὐτούργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονῶς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τὴν πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοῶν εὐσεβῶς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εὗ.

Ἀπογνώσεως βρόχους, ἐν βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοὶς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν, ἥν πὲρ ἀστράγας πιστοίς, κατέφλεξας Ναβᾶτον.

Θεοτοκίον

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἀγνήν Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἣς τὰς ἐπηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν, Εὐλογημένη Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιὰ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τὴν Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας Παμμάκαρ, γέγονας Κυρίω σφάγιον Μαρτυρίου.

Τὴν Ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, θεοφόρε αἷματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ἱερομάρτυρας.

Ως Μαθητὴς οὕτοις πέρ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θνήσκων ὑπερηγόχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον, καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις πάντα ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννῆτορ.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστὴρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Μωσέα εἰκονίζων ταὶς ἀρεταίς, ὑπερήλασας τοῦτον τῷ θαύματι, ράβδῳ τὴν σή, πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὃς ἐν ἀγκίστρῳ εἴλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὃς ὅργανον κακίας Ὀρθοδοξία κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοὶς λίθοις διὰ Χριστόν, ὑπὸ τῶν μιαιφόνων Υπάτιε, ῥείθροις τῶν σῶν, ἔπνιξας αἰμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβᾶτον τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφέ, τοὶς πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας τῶν ὄφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύσῃ ἵκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν, Ιεράρχα καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητή, πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκῶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τὸ ὑς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελωδίαις, ἀνευφημούντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Ὥφρὺν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλάς, τῶν κακοδοξουντῶν Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεος, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σὲ πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν. Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι ὡς συνήθως, καὶ ἡ α' Ὁρα μετα μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.